

Med Hensyn til Anvendelsen af Finansministeriets Understøttelseskasse hedder det i Betænkningen S. 356:

„Kontoen var budgetteret med det samme Beløb som i forrige Regnskabsaar,

nemlig 70,964 Kr. Fordelingen er oplyst i Anmærkn. til Statsregnskabet Side 177. Udgiften var 64,284 Kr. 1 Ø., altsaa 6,679 Kr. 99 Ø. mindre end paaregnet. Den i Finansaaret 1892—93 stedfundne Afgang og Tilgang af Understøttelser samt disses Beløb ved Finansaarets Begyndelse og Slutning stiller sig saaledes:

	Understøttelsernes aarlige Beløb			
	D. 1/4 1892.	Afgang.	Tilgang.	D. 31/3 1893.
	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
I. Ordinære Understøttelser:				
a. Centralbestyrelsen	1 484. "	85. "	" "	1 399. "
b. Toldvæsenet	15 433. "	1 490. "	2 209. "	16 152. "
c. Domæne- og Skovvæsenet	7 321. 48	1 022. "	444. "	6 743. 48
d. Andre Administrationsgrene	13 646. "	646. "	450. "	13 450. "
II. Understøttelser efter Lovene af 11te Marts og 18de December 1851	400. "	" "	" "	400. "
III. Understøttelser efter Loven af 24de Februar 1858	1 342. "	20. "	" "	1 322. "
IV. Understøttelser efter Loven af 31te Marts 1858	836. "	" "	" "	836. "
	40 462. 48	3 263. "	3 103. "	40 302. 48

Idet man angaaende Fordelingen af de „ordinære Understøttelser en Gang for alle“ henviser til Bemærkningen i Statsrev. Bet. for 1891—82 Side 352, skal man her tilføje, at under Landstingets 1ste Behandling af Statsrev. Bet. over Statsregnskabet for 1891—92 blev det af Ordføreren oplyst, at det af en fra Finansministeriet modtaget Skrivelse fremgaar, at af de 364 Personer, der havde nydt Understøttelse af nævnte Konto i Finansaaret 1891—92, er der 20, som ogsaa i de to nærmest foregaaende Aar have modtaget den, og at af disse 20 Personer er der 6 pensionsberettigede. (Sfr. Rigsdagstid. for 1893—94, Landstingets Forhandlinger Sp. 281—301.) Efter at det saaledes, saavel af Ordføreren som af Finansministeren er erklæret, at en Del af de ydede Understøttelser ikke kan henføres under Begrebet „Understøttelser en Gang for alle“, og at der tillige er uddelt „aarlige“ Understøttelser til „pensionsberettigede“, forventer man, at Uddelingen herefter maa foregaa i Overensstemmelse med de gældende Regler (jfr. fgl. Resolution af 18de Januar 1850 § 4 a.).

Udvalgenes Betænkninger.

Herom henvises til den fra Landstingets Udvalg angaaende Statsregnskabet for 1891—92 i dets Betænkning fremsførte Udtalelse om, at man forventede, „at Understøttelser „en Gang for alle“ kun gives, hvor der i det enkelte Tilfælde foreligger særlige Omstændigheder“, til de under Forhandlingen i Landstinget af Udvalgets Ordfører refererede, fra Finansministeriet modtagne udførlige Oplysninger angaaende de enkelte ydede Understøttelser (se Landstingstidenden for 1893—94 Sp. 282—284) samt til Finansministerens Udtalelse om, at han var principielt enig med Udvalget om Reglerne for Understøttelsernes Meddelelse (se Sp. 301). Det kan herefter formentlig anses for givet, at efterhaanden som de Personer falde bort, der tidligere i en længere Arrække have modtaget Understøttelser ud over de i sin Tid fastsatte Regler, ville disse komme til deres fulde Ret.